

Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

**Az ember
fontosabb,
mint a pénz!**

1046.hu

Fotó: piacesprofit.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Az ember fontosabb, mint a pénz!

Meglepő dolgokat mondott minap Magyarország miniszterelnöke. Az országok „a saját biztonságukhoz szükséges befolyási övezetek feletti jogait” igyekeznek megszerezni, mondta. Példaként szóba hozta Ukrajna NATO-tagságát, amit kijelentése szerint az oroszok meg fognak akadályozni. Szólt Grönlandról, Kanadáról és Panamáról, de nem szólt a Krímről és a Donbaszról, pedig ez sokkal inkább napirenden van. Ha másért nem, hát azért, mert ott már orosz csapatok vannak. Magyar miniszterelnökként szólhatott volna legalább Kárpátaljáról, ahol ugyan nincsenek magyar katonák, de azért a magyar politika igyekszik befolyását érvényesíteni.

Miniszterelnök úr szerint a hatalmak közötti verseny „harmadik területe az államszervezési modellek versenye.” Itt azért érdemes egy kicsit elidőzni.

Miniszterelnök úr is a szocializmus idején járt egyetemre, és megmutatta, hogy emlékszik a marxista történelmi szemléletre. Nevezetesen arra, hogy az államot mindig a társadalmi alapok határozzák meg. Nem lehet például szocialista államot csinálni ott, ahol a bankok, a gyárak a tőke magántulajdonában vannak. Ahol közösségi tulajdonban vannak, ott pedig nem uralkodhatnak a piac törvényei.

A mánál maradva világos, hogy Trump megjelenése nem véletlenek műve. Az amerikai kapitalizmus válságban van, és ha ott nem sikerül rendet teremteni, a válság végig pusztítja a világot. A válságok pedig felébreszthetik a világ népeit. Ha a világ népei felébrednek, akkor a tőke uralmának vége lehet.

Biden és a liberális tőke megpróbálta rendbe tenni Amerikát. Ők abban bíztak, hogy a pénz, a piac majd mindent megold. Csak annyit kell csinálni, hogy minden akadályt eltakarítsanak a tőke előtt. A mindent szó szerint értették, és hozzáláttak nem csak a gazdasági akadályok lebontásához, hanem kitepték a kulturális és nemzeti gyökereket, felszámolták saját népeiket.

Az amerikai tőke azonban élni akar, sőt uralkodni akar, és belementek abba, hogy az állam ismét a tőke segítségére siessen, és aktívan avatkozzon be a kapitalizmus megmentése érdekében. Ehhez erős kézre, erős hatalomra van szükség, és pontosan ezt várják Trump elnökségétől.

Az amerikai tőke megmentésében minden más tőkés erő érdekelt, hiszen nehezen elképzelhető, hogy Amerikában megdöntik a pénz uralmát, Kanadában és az EU-ban meg nem. Az amerikai mentőővért persze fizetni kell, lehet, hogy sokat, de a tőke uralmának megmentéséért igazán jutányos ár Grönland vagy Panama.

A konzervatív és liberális államszervezési formák vitája persze még folytatódik, hiszen

a kapitalizmus mindig és mindenütt azt veti be, ami akkor és ott a leghatékonyabb. Mint tudjuk a történelemből, a tőke nem válogatós. Ha a léte totális veszélybe kerül, akkor előveszi a 20. század nagy tőkés találmányát, a fasizmust.

A fasizmus most is ott van a tőke fegyvertárában. Persze, korszerűsítve, kicsinosítva. Most szó sem lehet zsidóellenességről, holokausztól, de nyugodtan lehet utálni, gyűlölni a szerbeket, oroszokat, belaruszokat, lehet programba venni a megsemmisítésüket. A helyzet változásától függően az utálatot és minden egyebet ki lehet terjeszteni a szlovákokra, magyarokra, meg ki tudja, még kikre.

A fasizmus nem lehet meg a kommunisták gyűlölete nélkül, akár régi, akár mai fasizmusról essék szó. Az antikommunizmus önmagában még nem fasizmus, hiszen ilyen alapon az egész EU-t fasisztának lehetne nyilvánítani. A kommunista mindig és mindenütt a tőke fő ellensége. A tőke számára a fő érték a vagyon, a magántulajdon. A szocialista forradalom pedig éppen ezt, a vagyont veszi el a tőkestől és adja a társadalom, a nép tulajdonába.

Az igazi kérdés nem az, hogy melyik jobb, a konzervatív vagy a liberális kapitalizmus államszervezése. Az igazi kérdés az, hogy a tőkés államok állják-e a versenyt a szocialista állammal szemben. Elsősorban Kínáról van szó, de itt van Vietnám is. Sőt, Belarusz is, ahol ugyan nem beszélnek szocialista államról, de számos területen az állam a nép államaként működik.

A nyugat nem vitatkozik, egyszerűen kijelentik, hogy Kínában nincs szocializmus. Pedig tudják, hogy van. Azt is tudják, hogy a kínai szocializmus leküzdötte a tömeges szegénységet. Képes a társadalom gazdasági és emberi forrásainak olyan hatékonyságú összefogására, amire a kapitalizmus nem. Tíz Magyarország nagyságú területek komplex fejlesztésére képesek. Belső egyensúlyt, harmóniát képesek teremteni a társadalomban. Melyik tőkés állam mondhatja ezt el?

A tőke számára veszélyes úton indult el Oroszország, mely ugyan tőkés ország, de megértették, hogy a háború megnyeréséhez vissza kell nyúlni a szocializmus módszereihez. Nem lehet tudni, hogy meddig mennek el ezen az úton, de elindultak, és ez csillapíthatatlan gyűlölettel tölti el a tőkés nyugatot.

Nekünk, egyszerű magyar embereknek a szocializmus többet adott, mint a kapitalizmus. A kapitalizmus már nem csillog úgy, mint három évtizede. A tőke még képes sokunkat megvenni, vagy legalább is semlegesíteni, de kezd elegünk lenni a mocsokból, amit kapitalizmusnak hívnak. Az ember fontosabb, mint a pénz!

Kallas: Az orosz gyűlöld, ne a tőkést!

Kaja Kallas, az EU külügyi és biztonságpolitikai főmegbízottja szerint a hírszerző szolgálatok egy 2028-tól lehetséges orosz támadásra figyelmeztetnek. Az EU liberális vezetésének ma egyetlen célja van: elhúzni a háborút. Ha háború van, van hadiipar, ha termel a hadiipar, van profit. Ha mindez van, lehet hülyíteni az embereket és rábírní őket, hogy nem az inflációval, nem a rossz egészségüggyel foglalkozzanak, hanem az „orosz fenyegetéssel”, ami valójában nincs is.

USA: Békenyilatkozatok – háborús tettek

„A hatalom a számokban van” – üzeni a világnak az amerikai hadsereg, amikor a világ éppen békét vár az új amerikai elnöktől. A 909. légi utántöltő század látványosan felsorakozott. Béke vagy háború? Béke ÉS háború?

Új háború a horizonton

Az ukrajnai háború anyagi háborúvá vált, ahol mindkét oldalon óriási mennyiségű hadianyagot mozgatnak meg. A csapatok hadtáp biztosítása, ellátásuk energiával, fegyverrel, gyógyszerrel, ennivalóval, mindez egy új háborúban is elsődleges feladat lesz. Az US hadsereg szállítási parancsnokhelyettese Robert C. Fulford tábornok az Európában állomásozó amerikai csapatok parancsnokságán egyeztetette a feladatokat.

Nehéz páncélosokkal a békéért?

Angliában most kezdődött a 25. Páncélos jármű konferencia, ahol a hadseregek és a hadiipar képviselői vesznek részt. Az angol fél bejelentette, hogy Nagy-Britannia ismét gyártani fog nehéz páncélozott járműveket, mellesleg a német Rheinmetallal együtt. A buliból Magyarország sem marad ki. A felszólalók között van Molnár Zsolt dandártábornok, a Kinizsi Pál 30. Páncélozott Gyalogdandár parancsnoka.

Lengyel fenyegetés Magyarországnak

Az EU soros elnökségét betöltő Lengyelország miniszterelnöke, Donald Tusk következményekkel fenyegette meg Orbán Viktor magyar miniszterelnököt, ha megvétózza az Oroszország elleni szankciók meghosszabbítását. „Ha a magyar miniszterelnök [Orbán Viktor] valóban blokkolja az [Oroszországi Föderáció elleni] európai szankciókat a háború kulcsfontosságú pillanatában, akkor teljesen világossá válik, hogy ebben az Európa biztonságáért és jövőjéért folyó nagy játszmában ő Putyin orosz elnök csapataiban játszik, nem a miénkben. Minden ebből a tényből fakadó következménnyel együtt” – írta a lengyel miniszterelnök az X-ben.

Fegyverkezünk, háborúra készülünk

Európa fegyverkezik, újabb háborúra készül, és ez alól Magyarország sem kivétel. „Bebizonyosodott, hogy a tartalékos szolgálat népszerűsítése az egyik legjobb kampányeszközünk a katonai hivatás népszerűsítésére, hiszen az új tartalékosaink közül több százan átszereltek szerződésesnek vagy hivatásosnak” – mondta Szalay-Bobrovniczky Kristóf.

Dobrev úrasszony és a „baloldaliság”

„Baloldalinak lenni nem divat kérdése” – üzeni Dobrev Klára a módosított honlapján. Valóban nem az! De Dobrev Klára és a DK csak felvette a baloldali mezt, mert úgy gondolják, hogy a politikai piacon erre is van kereslet. Valóban sokan vágnak olyan baloldalra, amely szembeszáll a pénz uralmával és az embereket szolgálja. De a DK és Dobrev úrasszony nem ez. Ők mindig is liberálisok voltak, a tőke kiszolgálói.

Mi van azokkal, akiknek nincs állampapírjuk?

Nagy Márton gazdasági miniszter kiemelte, hogy közel 300 ezer családnak 1–5 millió forint közötti, 165 ezer családnak 5–10 millió forint közötti, 163 ezer családnak pedig 10–25 millió forint közötti, állampapírba elhelyezett megtakarítása van. „Magyarországon a középosztály erős, és azon dolgozunk, hogy még tovább erősödjön!” – nyilatkozta. És mi van azokkal, akiknek nincs állampapírjuk?

Díjkorrekciónak álcázott durva áremelés

Aki azt mondja, hogy nálunk áremelés van, az téved. Nálunk nincs áremelés, csak inflációkövető díjkorrekció. 2025. április 1-jétől 3,7%-os inflációkövető díjkorrekciót alkalmaz a Telekom. Ilyen értesítést kaptak sokan a napokban. S nem a Telekom az egyetlen.

A kormány Budapestre várja Netanjahu izraeli miniszterelnököt

Budapestén tárgyalt Izrael külügyminisztere, Gideon Sza'ar, aki utóbb közös sajtótájékoztatót állt a sajtó elé Szijjártó Péter külügyminiszterrel. A magyar külügyminiszter egyebek mellett úgy fogalmazott: Benjamin Netanjahu izraeli miniszterelnök magyarországi meghívása továbbra is fennáll. Szijjártó Péter a sok nehézség mellett biztató fordulatnak nevezte az új amerikai kormányzat hivatalba lépését, és úgy vélekedett, hogy ha Donald Trump lett volna az elnök az utóbbi négy év során is, akkor a világ ma sokkal biztonságosabb hely lenne.

A Magyar Munkáspárt a kubai nép mellett áll

A Magyar Munkáspárt elítéli a Trump-adminisztráció azon döntését, hogy Kubát ismét „a terrorizmust támogató országnak” nyilvánította.

Az amerikai politika célja, hogy folyamatos nyomás alatt tartsa Kubát, politikai engedményeket kényszerítsen ki, a társadalmat az ország vezetése ellen hangolja. Az Egyesült Államok Kuba függetlenségét akarja elvenni, amerikai gyarmattá tenni, és megdönteni a szocialista rendszert.

A Magyar Munkáspárt a kubai nép mellett áll a függetlenség és a szocializmus megvédéséért vívott harcában.

A Magyar Munkáspárt szolidáris a Kubai Kommunista Párttal, sikereket kíván ahhoz a küzdelemhez, amelyet a gazdaság helyreállításáért, az életszínvonal emeléséért, Kuba független, külső beavatkozás nélküli létezéséért folytat.

Budapest, 2025. január 22.

Magyar Munkáspárt
Országos Elnöksége

Köszöntjük a kínai újévet

Január 29-e a Tavaszi Fesztivál, azaz a kínai újév ünnepe. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke a Munkáspárt jókívánságait fejezte ki a Kínai Kommunista Pártnak (KKP) a Liu Jianchao-nak, a KKP Külügyi Osztálya vezetőjének küldött levélben. Ugyancsak gratulált Gong Tao-nak, a Kínai Népköztársaság magyarországi nagykövetének.

Ülésezett az Országos Elnökség

Január 20-án ülésezett a Munkáspárt Országos Elnöksége. Döntött a tavaszi egészségügyi kampány propagandafeladatairól. A feladat az, hogy minden szinten, a legfelső vezetéstől a legkisebb egységekig tiltakozunk a kormány egészségpolitikája ellen.

A tiltakozás módja: aláírásgyűjtés. Az aláíróíven a következő kérdés szerepel „Egyetért-e azzal, hogy Magyarországon ingyenes egészségügyi ellátás legyen. Az állam a magánegészségügy támogatása helyett magas színvonalú állami ellátást biztosítson” Az aláírásgyűjtés célja: a párt mozgatása, mozgósítása, személyes találkozás a lakossággal, beszélgetések kezdeményezése, politizálás, a párt politikai programjának ismertetése.

Moszkvába utazik Thürmer Gyula

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke február közepén Moszkvába utazik, tudtuk meg a Munkáspárt központjában. Gennagyij

Zjuganov, az Oroszországi Föderáció Kommunista Pártjának (KPRF) elnöke hívta meg. Tárgyalásokra kerül sor a KPRF vezetőivel. A Munkáspárt elnöke várhatóan előadást tart a Moszkvai Nemzetközi Kapcsolatok Egyeteme tanárainak és diákjainak. A látogatás nagy jelentőségű. Támogatjuk a magyar kormány pragmatista politikáját Oroszország irányába, kiállunk a béke mellett, mondta a Munkáspárt elnöke, és szeretnénk, hogy a népi diplomácia vonalán sajátos társadalmi csatorna is létrejöjjön a két ország között.

Az OE megvitatta a Munkáspárt 31. kongresszusa előkészítésének feladatait. A kongresszus április 12-én, szombaton mintegy 57 szavazati jogú küldöttel kezdi meg munkáját. A kongresszust két fiatal aktivista, Urbin György és Sallay Márton fogja levezetni.

Szocializmus a Munkáspártban volt, van és lesz is mindig

Vannak dolgok, amelyeken meglepődünk. Csodálkozunk, hogy lehetséges ilyen, és keressük a magyarázatot. Értjük, hogy az elmúlt három és fél évtized alatt átalakult a magyar társadalom. Még azt is értjük, hogy a társadalom minden egyes tagjára hatással vannak ezek a változások. Mindent értünk, de mégis meglepődünk, ha konkrét emberek konkrét átalakulásával találkozunk.

Minap egy fiatal ember kereste meg a Munkáspártot. Hosszú ideje érdeklődött a párt iránt. Olvassa A Szabadság cikkeit, a közösségi médiában megjelenő anyagokat, és igyekszik elcsípni azt a kevés megjelenést, amit az országos médiában engedélyeznek a Munkáspártnak. Saját életélményeit összevetette a Munkáspárt gondolataival, és eljutott oda, hogy kérje felvételét a Munkáspártba. Az Önök gondolatai állnak hozzám a legközelebb, mondta, és a jövőben már nem csak passzív megfigyelő, hanem aktív részese is szeretne lenni a Munkáspárt életének.

Ez is része az elmúlt évtizedek változásainak. Sokan jönnek rá, hogy a rendszerváltás nem tette jobbá az életüket, sőt ezek a változások rossz irányba vitték el az ő életüket. Egyedül lehetetlen harcolni a kapitalizmus, a pénz uralma ellen. Össze kell fogni! Ez régi igazsága a munkásmozgalom történetének. De erről majd később!

A meglepetés akkor ért bennünket, amikor megkérdeztük, hogy mit szól a család egy ilyen döntéshez, hogy reagál a szűkebb környezete arra, hogy a Munkáspárt felé vette az irányt. A családban is, a szűkebb környezetben is többen vannak olyanok, akik, ahogyan mondani szokás, „nagy kommunisták” voltak, de ma már szociáldemokratának vallják magukat. Hogy is van ez? Valaha a kádári MSZMP tagjai, a szocialista Magyarország

aktív támogatói, és most meg szociáldemokraták? Hogyan leszünk szociáldemokraták?

Mi is a szociáldemokráciából jövőnk

A szociáldemokráciáról ma nem sok jó jut eszünkbe. De legalább mi ne dobjuk ki a történelmünket! Mi munkáspártiak is a távoli szociáldemokrata múltból jövőnk. Magyarországon a 19. században született meg a kapitalizmus, és a tulajdonos tőkés mellett megjelent a munkás is. A munkásság viszonylag gyorsan megtapasztalta, hogy jobban él, mint valaha falun. Akkor földhöz kötött jobbágy volt, a kapitalizmusban pedig szabad ember lett. De ez a szabadság viszonylagos. Jórészt azt jelenti, hogy oda mehet dolgozni, ahova akar, már amennyiben van munka. A fizetésért pedig nagyon sokat, sőt egyre többet kell dolgozni.

A 19. századi munkásember előbb-utóbb rájött arra, hogy a tőke ellen harcolnia kell, és nem egyedül, hanem sorstársaival összefogva. Megszületnek az első szakszervezetek. Ez új, sikeres formája a munkásösszefogásnak, és érnek is el eredményeket. Jobb béreket, kedvezőbb munkafeltételeket harcolnak ki maguknak.

Idővel azonban rájönnek, hogy sem a béremelések, sem a szociális kedvezmények nem változtatják meg a kapitalizmus lényegét. A kapitalizmus lényegét, a tőke és a pénz uralmát törvények védik. Törvények, amelyeket politikai erők, politikai pártok hoznak a tőkés parlamentekben. S ekkor megszületik a gondolat, hogy a tőke ellen nem elég a szakszervezet eszközeivel küzdeni. Politikai eszközökre, politikai pártokra is szükség van, amelyek képesek a politikai harcot felvenni. Így születik meg a szociáldemokrata mozgalom, nálunk 1890-ben a Magyarországi Szociáldemokrata Párt.

A szociáldemokrácia szándéka világos. Küzdeni a kapitalizmus ellen, harcolni a dolgozók jogaiért. Nem csak jobb béreket kivívni, amelyeket bármikor vissza lehet vonni, vagy áremelésekkel el lehet értékteleníteni. Általánosan szabályozni kell a munkaidőt. Világosan meghatározni a tulajdonos és a dolgozó jogait. Biztosítani a szociáldemokrata média, benne a Népszava szabad működését. És természetesen olyan választási rendszert kiharcolni, amelyben vagyoni helyzetétől függetlenül mindenki rendelkezik szavazati joggal.

Mi a baj Marxszal?

A 19. századi szociáldemokrácia szocializmusról, közösségi társadalomról álmodik. Ilyen értelemben is kötődik a mai Munkáspárt a szociáldemokrácia történelméhez. A nagy kérdés azonban az, hogy hogyan lehet eljutni a szocializmusig.

Ekkoriban már vannak elméleti alapok is. Marx és Engels örökérvényű programja, a Kommunista Kiáltvány már 1848-ban megszületett. Marx és Engels nem kerteltek, világosan kimondták: „A kommunisták nem titkolják nézeteiket és szándékaikat. Nyíltan kijelentik, hogy céljaik csakis minden eddigi társadalmi rend erőszakos megdöntésével érhetők el. Reszkessenek az uralkodó osztályok egy kommunista forradalomtól. A proletárok e forradalomban csak láncukat veszíthetik. Cserébe egy egész világot nyerhetnek.”

Szép mondat. Persze az első perctől kezdve több baj van vele. Egyrészt, nem jut el a dolgozó tömegekig. A kiáltványt ugyan lefordítják az akkori MSZDP illetékesei magyarra, terjesztik is, de ez az ominózus mondat kimaradt belőle. A szociáldemokraták már akkor is féltek ujjat húzni a tőkés hatalommal.

De ha el is jutott ez a mondat a tömegekig, mindjárt jött a következő nagy kérdés: hogyan lehet valóra váltani. S ekkor fokozatosan szétszakad a szociáldemokrata mozgalom. Kiválnak azok, akik úgy vélik, hogy a hatalmat következetes tőke elleni harccal lehet megszerezni. Ők lesznek az első kommunisták.

A szociáldemokrácia ebben az új helyzetben megmarad amellett, hogy a kapitalizmus javítását tartják céljuknak. A szocializmusról, mint célról nem mondanak le, de ezt csak nagyon távoli célnak tekintik. Annyira távolinak, hogy idővel ez a cél is kikerül a szociáldemokraták céljai közül. Tevékenységük így akkor is, ma is, nem a tőke ellen irányul, hanem annak legfeljebb némi ideiglenes korlátozására.

A szociáldemokraták még nagyon sokáig olvassák Marxot. Sok országban még ma is hivatkoznak Marx kapitalizmuselméletére. Aki elfogadhatatlan a szociáldemokrácia számára, az Lenin. Lenin harcolt a tőke ellen, a szociáldemokraták az egykori menesevikektől kezdve a mai szocialistákig, nem csak kiegyeznek a tőkével, de maguk is a kapitalizmus végrehajtói. Lenin szocializmust, dolgozói-népi hatalmat hirdetett, a szociáldemokraták a legtisztább kapitalizmus hívei. Abban különböznek minden más tőkés erőttől, hogy szándékaikat olyan hangzatos jelzőszavak mögé rejtik, mint „demokratikus szocializ-

mus”, „szociális demokrácia”, vagy a manapság divatos „szociális Európa.”

És itt jutunk el az alapkérdéshez, amit a szociáldemokrácia igyekszik megkerülni. A tulajdonviszonyokat ugyanis csak úgy lehet megváltoztatni, ha a régi tulajdonostól elveszik a tulajdont és az újak kezébe adják. Az új közösségi társadalom akkor jöhet létre, ha a tőkésektől elveszik a gyárakat, a bankokat, a médiát, minden termelőeszközt és a társadalom kezébe adják. A tőkés nem fog önszántából lemondani a tulajdonáról, védeni fogja minden eszközzel. Ebből következik az, hogy a közösségi társadalmat csak társadalmi forradalom útján lehet megvalósítani.

A szociáldemokrácia azonban nem akar forradalmat. Ezért talál ki mindenfélét a tőkés társadalom „humanizálására”, vagyis hogy a kecske is jól lakjon, de a káposzta is megmaradjon. Innen van a „társadalmi ellenőrzés” elmélete: a dolgozóknak nem kell elvenniük a tulajdont a tőkésektől, elég, ha beleszólást kapnak a tulajdon irányításába. Népi kapitalizmus azonban nincs. A tőke engedhet némi beleszólást a tulajdon irányításába, de a döntés mindig azé, akié a tulajdon többsége.

Szocdemek a parlamentben, kommunisták a börtönben

Az elején azt mondtuk, hogy a Munkáspárt is kötődik az egykori szociáldemokrácia történetéhez. Ez így igaz! Ne felejtjük el, hogy a magyar munkásság, a dolgozó tömegek a 19. századtól a szociáldemokrácia szellemi hatása alatt állnak. Az MSZDP az egyetlen olyan párt, ami közel állt a dolgozókhoz. Kommunista párt nálunk csak 1918-ban született meg. 1919 után a kommunista pártot betiltják, a tagjait üldözik. Megint csak marad az MSZDP.

A szociáldemokrácia politikai befolyását több dolog segíti. Egyrészt az, hogy a szakszervezeti tagok sokáig automatikusan az MSZDP tagjává váltak. Másrészt az, hogy a tőkés hatalom ugyan szabályok közé szorítja az MSZDP működését, de megtűri, sőt helyelközzel támogatja. 1919 után Peyer Károly, az MSZDP akkori vezetője és gróf Bethlen István magyar-királyi miniszterelnök megegyezésre jutnak. Az MSZDP szabadon működhet, de nem szervezkedhet a Horthy-rendszer megdöntésére.

A magyar dolgozó tömegek így a szociáldemokrácia szellemi befolyása alatt érkeznek el 1945-ig. Jön az első nagy rendszerváltás. 1948-tól a kapitalista rendszert felváltja a szocializmus. Az új társadalom képviselői a kommunisták.

Szociáldemokraták Kádár János pártjában

A szociáldemokraták vezetőinek egy része nyugatra megy, egy másik része beolvad a kommunisták vezette pártba, a Magyar Dolgozók Pártjába (MDP). A sok évtizedes múlt azonban nem múlt el nyomtalanul. Az MDP sohasem vált

egységes harcoló párttá. A szociáldemokrácia szellemi hatása tovább élt.

1956-ban, amikor a tőke erői világszerte és nálunk is támadást indítottak a szocializmus ellen, gyorsan kiderült, hogy az MDP tagságának csak töredéke hajlandó harcolni a szocializmusért. A szociáldemokraták megpróbálnak új pártot alakítani. Nagy Imre lesz a szociáldemokrácia zászlóvivője: kiegyezni a kapitalizmussal, bevezetni a többpártrendszert, kilépni a Varsói Szerződésből. Mint tudjuk, nem ez az út valósult meg.

Voltak-e szociáldemokraták 1956 után? Természetesen voltak. A kádári MSZMP is a munkásegység jelszavával jött létre. Az MSZMP vezetésében is voltak szociáldemokraták. Marosán György, az MSZMP egyik legismertebb személyisége a baloldali szociáldemokráciából jött. Nyers Rezső, az 1968-as gazdasági reform egyik atyja, szintén szociáldemokrata volt.

És itt történt meg az, amire a kádári MSZMP-ben eleinte senki sem gondolt. A szocializmus reformja jó gondolat, Lenin is vallotta a reform lehetőségét. Az MSZMP sok mindenben megújította a szocializmus gyakorlatát. Elég csak a háztáji rendszerre gondolni, ami nálunk volt, de más szocialista országban legfeljebb csak elvétve.

A szocializmus átveheti a tőkés piacgazdaság egyes módszereit és a saját javára hasznosíthatja őket. Ez történt nálunk 1968 után, az úgynevezett új gazdaságirányítás bevezetése után. Az MSZMP szociáldemokrata része lelkesen támogatta, sőt vezette ezt a folyamatot.

Figyelmelen kívül hagytak azonban egy lényeges dolgot. A szocializmus reformja csak addig szolgálja a szocializmust, a dolgozó embereket, amíg a politikai hatalom szilárdan a dolgozó tömegek, a nép kezében van. Ha a hatalom kikerül a dolgozó tömegek ellenőrzése alól, a szocializmus előbb-utóbb megbukik.

Ez történt nálunk 1988-90-ben. Nyers Rezső elsőként fordult szembe Kádár Jánossal. A lényeg nem a személyes ellentét volt, hanem a koncepciók különbsége. Nyers és a szociáldemokrata hívei szerint a szocializmust alaposan át kell alakítani, bevezetni a többpártrendszert, megszüntetni az MSZMP vezető szerepét, engedni az állami vagyon privatizációját. Más szóval: bevezetni a kapitalizmust.

MSZP – szocializmus helyett a tőke uralma

Az MSZMP egész szociáldemokrata csoportja lett a kapitalizmus szálláscsinálója. Közülük nőtt ki Horn Gyula, belőlük lett az MSZP. 1945 után már volt kísérlet a kapitalizmus visszaállítására, 1956-ban. Akkor ez nem járt sikerrel. 1989-90-ben az újabb rendszerváltást már keresztülverték, győzött a kapitalizmus.

A rendszerváltáskor a magyar tőkésosztály még három nagy pártban találta meg az érdekeit. Antall József MDF-je a konzervatív, nagyon „piros-fehér-zöld” oldalnak adott otthont. A Kis János–Pető Iván–Kuncze Gábor–Magyar Bálint-féle SZDSZ szabad mada-ras zászlójjal a liberális értelmiség és vállalkozók gyűjtőhelye volt. A Nyers Rezső–Horn Gyula–Kovács László–Gyurcsány Ferenc-féle MSZP a szociáldemokrácia vörös szegfűjét tűzte fel, és azokat a tőkéseket képviselte, akik még a szocializmus végén lenyúlták az állami vagyont és milliárdosok lettek. Akkoriban a Fidesz legfeljebb a tőkésosztály tartalékának volt nevezhető.

Így jutunk el a máig. Hogy lesz ma valaki szociáldemokrata? Egyáltalán szociáldemokrata-e az, aki annak hirdeti magát?

Az MSZP 1989-ben kapott egy történelmi esélyt. Vezetői ugyan részt vettek a szocializmus megbuktatásában, a rendszerváltásban, de az új kapitalista viszonyok között felkínálhattak volna egy szociáldemokrata alternatívát. Az is kapitalizmus lett volna, de talán több joggal, több lehetőséggel a dolgozó tömegek számára.

De nem ez történt. Az MDF 1994-ben belebukott a rendszerváltás első intézkedéseibe. A dolgozók megérezték, hogy elvették tőlük a szocializmust, és cserébe nem jólétet, hanem a munkanélküliséget, az elszegényedést kapták. A tőke megértette: a tőkés rendszer veszélybe kerülhet.

Az MSZP azonban nem szociáldemokrata alternatívát kínált, hanem kiegyezett a liberális tőkés rétegekkel, és az őket támogató nyugati erőkkel. 1994-ben Horn Gyula lett a miniszterelnök. A kádári MSZMP Központi Bizottságának egykori tagja, a Munkáspárt

érvényesíti, hogy azzal egy marxista, egy kommunista egyszerűen nem érthet egyet.

A Munkáspárt az egyetlen párt, amely munkásprogramot, baloldali alternatívát kínál a társadalomnak.

Fizessenek a gazdagok! A személyi jövedelemadó legyen többkulcsos, aki többet keres, fizessen több adót!

A Munkáspárt úgy véli, hogy az államnak kell építeni sok és olcsó bérlakást, és elfogadható feltételekkel bérbe adni azokat.

A GDP legalább 10 százalékát kell oktatásra költeni. Az oktatás legyen állami és világnézetileg semleges. A felsőoktatásba pedig a lehető legtöbb ember juthasson be.

A Munkáspárt szerint a GDP legalább 10 százalékát kellene az egészségügyre költeni. Az egészségügyi minden elemében állami feladat legyen!

A Munkáspárt szerint ki kell lépni az EU-ból, illetve meg kell szüntetni az EU-t és helyette az európai népek egyenjogú együttműködését kell létrehozni.

A Munkáspárt nem ért egyet a NATO-tagsággal. Idegen érdekekért ne harcoljunk! Nem akarjuk, hogy a konfliktusok kiélezésével háborúba sodródjunk.

A Munkáspárt saját útját járja. Elutasítjuk a pénz uralmát, a kapitalizmust, még akkor is, ha ezt sokan nem értik. Mondhattuk volna, hogy ne foglalkozzunk nagy kérdésekkel, tulajdonnal, állammal, szocializmussal. Mondhattuk volna, de akkor ma már nem lennénk.

Hiszünk a közösségi társadalom eszméjében, Ugyanakkor nyitott szemmel járunk és a fennálló tőkés kezek között is igyekezünk az emberek javát szolgálni.

A Munkáspárt a saját elvei alapján elutasította a bevándorlók tömeges befogadását. Mindig hirdettük, hogy a tőke a migrációval a hazai dolgozó osztályok küzdelmét ássa alá, őket akarja gyengíteni.

A Munkáspárt kiáll a nemzeti függetlenség megvédése érdekében. Elutasítjuk például az európai ügyészséget is. Ha bajunk van a kormányunkkal, azt nekünk kell megoldani, és nem külső támogatóhoz rohanni.

A Munkáspárt támogatja a keleti nyitás politikáját. Magyarország nem tudja minden érdekét érvényesíteni sem az EU-ban, sem a NATO-ban. Tehát szükség van alternatív hidakra.

De visszatérve az alapkérdésünkhöz. Mindenkinék szíve-joga azt az eszmét választani, amit jónak tart. De önmagát csapja be az, aki egykor élvezte a szocializmus minden vívmányát, és a „szociáldemokráciában” véli felfedezni a szocializmust. Ott nem volt, nincs és nem lesz szocializmus.

Szocializmus a Munkáspártban volt, van és lesz is mindig.

Hatalomért kitüntetés tulajdonosa négy év alatt többet privatizált az állami vagyonból, mint a rendszerváltási utáni összes kormány együttvéve.

Az MSZP vezetése ezzel a saját sírját is megásta. A liberálisokkal való együttműködés felszámolta az MSZP szociáldemokrata jellegét. Megszűnt a kapcsolat az osztályharcos múlttal, megtagadták a magyar szocializmust. A Gyurcsány-kormányok már ezt a folyamatot vitték végig.

A mai MSZP újra elővette a vörös színt. Hangzatos baloldali jelszavakat hangoztatnak, de a lényeg elveszett. Ma, a Fidesz 2010 óta tartó kormányzásával és a magyar kapitalizmussal szemben nincs szociáldemokrata alternatíva és ma már nem is nagyon jöhet létre.

A szociáldemokrata név azonban még így is kapós. Főleg arra jó, hogy a kapitalista lényegét eltakarja. Gyurcsány Ferenc milliárdos, tőkés ember. Ezen nem változtat az a tény, hogy egykor KISZ-titkár volt. Fehér, Dobrev Klára része a gyurcsányi körnek. Az MSZP-kormányok bukása után a liberális értelmiséget próbálták átmenteni egy új pártba, a Demokratikus Koalícióba.

Aztán kiderült, hogy erre a liberális útra nincs nagy igény a társadalomban. A DK gyorsan reagált. Ma már nem liberális pártként, hanem szociáldemokrata pártként hirdetik magukat.

Szocializmus a Munkáspártban volt, van és lesz is mindig

A Munkáspárt megmaradt marxista pártnak. Nem ment el a szociáldemokrácia irányába, pedig erre volt késztetés. A szociáldemokrata gondolkodásnak még a munkáspárti aktivisták között is volt támogatottsága. A liberalizmus azonban politikailag, majd szellemileg is lenyelte a szociáldemokráciát. A liberalizmus viszont oly mértékben nyíltan a tőke, a pénz érdekeit

Egyperces örületek

Elfogtunk egy levelet, avagy „Több, mint 100 szlovák pszichológus írt nyílt levelet Robert Ficónak, amiben arra kéri, mondjon le.

„Tisztelt Elnök Úr!

Sajnálattal tapasztaljuk, hogy az Ön ellen elkövetett, de Isten kegyelméből szerencsésen túlélte merénylet után visszanyert tettekre és energiájára nem becsüli meg eléggé, s félő, hogy erején felül vállal történelmi feladatának ellátása során.

A politikában kifejezésre juttatott hangosabb és céltudatosabb kijelentései és véleménye minden bizonnyal annak a küldetésnek a felismeréséből csírázott, hogy a Teremtőnek határozott célja volt az Ön becses életének megóvásával, s ezt a célt Önnek is hathatósan követnie kell, hogy beteljesítse az Úr akaratát.

Klinikai szakpszichológusokként értjük magasztos törekvését, de egyben segítő kezet is szeretnénk nyújtani munkája ellátásához. Ezen segítő kezek – a szakértő szemmel felmért jelenségekről való tájékoztatásban és szakértői tanácsadásban szolgálnak Hazánk, Népünk és a Világ boldogságát és előrehaladását.

A televíziós és internetes csatornákon naponta láthatja ország-világ, hogy a nagypolitikát megkaparintotta a nepotizmus és a nihilizmus tanításait követő elit. Az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió vezetésére is rányomja a bélyegét a pszichiátria, pszichológia és a büntetőjog metszetében található bűnelkövetői közvetett tettesség alig leplezett megnyilvánulása. Mint ismeretes, a közvetett tettes az, aki a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását e cselekményért gyermekkor, kóros elmeállapot, kényszer vagy fenyegetés miatt nem büntethető, illetve tévedésben levő személy felhasználásával valósítja meg. Ennek a körmönfont gondolkodásnak a jeleit véljük felfedezni a nagypolitikában, úgy az USA vezetésben, mint az EU legfelsőbb szintjein.

A nagytoke, mint nem is létező, s csak összeesküvés-elméletekben található háttérhatalom támogatásával megválasztott vezetők némelyike – s sajnálatos módon ezek a hangadók, akiket a többi megvehető és anyagi eszközökkel befolyásolható opportunisták szavazások alkalmával támogat – kóros elmeállapotban leledző személyeket helyezettett vezető posztokra. S így, ezeken keresztül kérdés és kritika nélkül érvényesíti érdekeit Európa népeinek és rajtuk keresztül a világ lakosságának mintegy harmada sérelmére elkövetett gazdasági, emberi jogi és társadalmi bűnök végtelen során át.

Szeretett Elnökünk! Az USA elnökével [Joe Biden] kezdve a sort, aki bizonyára az öregkori elmebetegség súlyos szakaszát éli, s szemlátomást gyakorol arra sem emlékszik, fiú-e vagy lány – bár ez az utóbbi évekre rátelepedő kulturális metely miatt nem is mérvadó. A világ közvéleménye előtt nem tudják titkolni, hogy láthatatlan barátaival beszélget, néha kezét fog egyikkel-másikkal és megesett, hogy azt követelte, reggeli müzlijét Oroszország formájúra készítse a gyártó, különben felmondja a szerződést a Hadsereg, a Légierő és a Haditengerészet beszerzési vonatkozásában szállított hadimüzlire.

Az EU kapcsán is szót kell emelnünk, hogy a kép teljességét kellően ábrázoljuk:

Az EU Bizottság Elnöke – szakmai berkekben csak, mint a „Hölgy” emlegetik – olyan dühkitöréseket produkál nyilvános szereplései során, melyek magyarázhatók lehetnének fáradtsággal, vagy politikai elveinek ma-

gas hőfokon funkcionálásával, ha elvétele esnének meg. Ám az előfordulási ráta inkább mutat azon sajnálatos következtetés felé, hogy a Hölgy idegei már rég felmondták a szolgálatot. Ennek oka lehet a megerőltető munkától való krónikus kimerültség, erős befolyásoló szerek folyamatos túladagolása, vagy a társadalomba beilleszkedni vágyás és tudás teljes hiánya, miszerint deviancia. Bármelyikről is legyen szó, a ráruházott hatalom, s az őt gondolkodás nélkül követő, a kifejezés minden értelmében alárendelt politikusok szervilizmusa magában hordozza a világégés veszélyét is.

A harmadik kiragadott személy, a K-Bandi néven ismert személy, aki bár nemrégiben leköszönt a pulpitusról, ám személye nem egyedi, hanem tipikus példája annak az embertípusnak, melynek elkerülésére buzdítjuk Önt, Elnök Úr.

Ká Bandita úr súlyos alkoholizmusa folytán gyakorta tartott hosszas politikai elemzéseknek nyilvánított áltudományos halandzsát az EU Parlamentben, melyek során mindent lábbal tiport, amit a történelem írott formában való megörökítésétől kezdve az emberiség közös bölcsellete, s az őt világvallás jónak és követendőnek tartott. Ebben bátorító jelenlétként támogatta őt az EP számos tagja. Eme személyek gyakorta szót emeltek és emelnek a szuverén gondolkodás minden kísérlete ellen, gúnyolják az ember önálló és szabad akaratának törekvéseit, kirekesztőek a nemzeti gondolat, a népek saját történetének, kultúrájának elvével. Az alkoholbetegség nem lehet üldözendő egy modern társadalomban, de a kóros alkoholos befolyásoltság munkaköri kizáró körülmény a rendvédelmi, közlekedési, építőipari, stb. foglalkozások körében, de sajnos a jogalkotókra nem terjeszti ki ezt a követelményt a modern nyugati jogrend.

Elnök Úr!

Esedezve kérjük Önt, fogadja el elfogulatlan szakmai véleményünket és tanácsainkat! Mi mind, a nyílt levél aláírói azt kérjük Öntől, hogy mondjon le!

Mondjon le arról, hogy ilyen emberek, mint a fentebb bemutatott kategóriák, véleményét csak megfontolni is szándékozzék. Mondjon le arról, hogy ezekkel a tendenciákkal engedjen közeledést korábbi politikájához. Mondjon le a gondolatáról is, hogy áttér arra az útra, amit ők követnek és javasolnak.

További munkájához adjon erőt, egészséget és hosszú életet a Mindenható!

Aláírás: Több Mint Száz Pszichológus”

DONKI 3OLTE

Ahol a választás is ünnep

Lukasenko lett ismét a Belarusz elnöke

Január 26-a fontos napként vonul be Belarusz történelmébe. Az elnökválasztásokra természetesen minden öt évben sor kerül, de szinte minden választás más és más.

Öt éve, 2020-ban Lukasenko lett Belarusz elnöke, de az akkori ellenzék nem ismerte el az eredményt. Sikerült sok embert megzavarniuk, jelentős tömegeket vittek ki az utcára. A nyugat a tüntetők mellé állt. Blokkoltak minden kapcsolatot a belarusz elnökkel.

Az ellenzék programja Belarusz teljes átalakítását célozta meg. Belaruszt be akarták vinni a nyugati integrációba, alárendelni az országot a nyugatnak. A belarusz ipar privatizálását hirdették. Le akartak számolni a szocialista múlttal. Nyugati mintájú többpárt-rendszert terveztek.

Lukasenko más alternatívát kínált. Megőrizni Belarusz szuverenitását, függetlenségét. Megvédeni és fejleszteni a nemzeti ipart és mezőgazdaságot. Új alkotmányt javasolt, amely a korábbinál is több jogot ad a dolgozóknak. Társadalmi összefogásra, harmóniára hívott fel. Kiállt a szocializmus értékeinek megőrzése mellett. Együttműködést hirdetett a világ minden országával, amelyik elismeri Belarusz függetlenségét. Javasolta a belarusz-orosz kapcsolatok bővítését.

Az elmúlt öt évben Lukasenko vezetésével Belarusz jelentősen megváltozott. Az emberek megértették, hogy az ellenzék útja rossz, nem adhatják fel Belarusz függetlenségét. 2022-ben kirobbant a háború Ukrajnában, és a belaruszok is látták, hogy hova vezet az ukránok nyugatbarát politikája. Nem kértek belőle.

Belarusznak sikerült kima-radnia a háborúból. A nyugat folyamatosan fenyegeti, Lengyelország és a Baltikum tele van NATO-katonákkal. Válaszul megerősítették Belarusz védelmét. Oroszország középhatótávolságú ballisztikus rakétákat telepített belarusz területre.

Január 26-án a belarusz emberek lényegében arról döntöttek, hogy továbbra is kiállnak-e a függetlenség és a béke programja mellett, amit Lukasenko neve fémjelez. Az ellenzék 2020 után külföldre szorult. Onnan próbálták megzavarni a választásokat. Sikertelenül!

A belarusz emberek ünnepként fogadták a választást. Családostól, gyerekekkel, unokákkal mentek szavazni. A szavazóköri mellett büfék működtek gazdag kínálattal. Zenekarok, művészek adtak koncerteket.

A nyugat arra biztatta a belaruszokat, hogy menjenek el szavazni, de válasszák azt az opciót, hogy senkit se támogatnak. A választási lapon ilyen rubrika is volt.

Az eredményt ismerjük. A nyugat „tanácsára” a választók 3,6 százaléka hallgatott. Ők a „senkit sem támogatok” rubrikát húzták be. A szavazók 86,82 százaléka Lukasenko mellett döntött.

Érdekesség, hogy a többi elnökjelölt közül a Kommunista Párt elnöke, Szergej Szirankov kapott legtöbb szavazatot, 3,62 százalékot. Ő úgy nyilatkozott, hogy nem Lukasenko ellen indul, hanem Lukasenko mellett. Igen aktív volt a részvétel is, hiszen a választók 85,7 százaléka elment szavazni.

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke nemzetközi megfigyelőként vett részt. Számos választóköri területet bejártunk, sok emberrel találkoztunk – mondta. Rend, fegyelem, átláthatóság, népi támogatás – így jellemezzük a belarusz választásokat.

A belarusz választás nem hasonlít arra, ami nálunk van. Itt nincsenek óriásplakátok. Minden jelölt programja ki van függesztve a szavazóhelyiségekben. A közmédiában is azonos időt kaptak. És a legfontosabb: az emberek magukénak érezték a választást, nem politikai aktusnak, hanem ünnepnek tekintették – hangsúlyozta Thürmer Gyula.

Belarusz választott

Január 26-án elnökválasztás volt Belaruszban. Nem csak politikai esemény volt, hanem sajátos népi ünnep. Az ünnep hangulatát néhány fényképpel igyekszünk érzékeltetni.

Thürmer Gyula számos TV-állomás vendége volt

Minszk belvárosa

Ünnepi koncert a választások tiszteletére

Minden szavazókör mellett lehetett enni, inni, vásárolni

Minden szavazókör mellett lehetett enni, inni, vásárolni

Nemzetközi megfigyelők, köztük a Munkáspárt elnöke, a média előtt